

ØRKYMMLANDI VAKSNA VERÐIN SUM HARMONISK KONSERT

Ummæli

Dramakonsertin Rósa Maria verður í hesum døgum spæld fyri fullari høll í Norðurlandahúsinum. Sangirnir byggja á søgur úr savni við sama navni eftir Jens Paula Heinesen, men eru eitt sindur fittari og romantiskari

DORIT HANSEN

Ørkymlandi er tann vaksna verð!
Hevði eg bert verið barn!
lítill, fitt og góð ...

Soleiðis syngur Eva Maria Brynhildardóttir sum Rósa Maria í síðsta sanginum á stóru dramakonsertini Rósa Maria, sum Bergur Rasmussen hevur skrivað og Jónleif Jensen hevur gjørt tónleik til.

Og lat meg bara siga tað beinanvegin, tað er ein stórsligin konsert.

Hóast talan ikki er um leik ella musikal, og pallurin bara hevur nakrar heilt fáar rekvisittir, so er einki spart, tá tað kemur til tónleikin. Fimtan einastandandi solistar, tvey kór og eitt ótrúligt orkestrur. Bernharður Wilkinson stjórnar kórum og orkestri, Elin á Rógvu hevur leikstjórnað, og Michael er Koba framleiðari og pallstjóri. Í kórnum og samansetta orkestrinum eru upp í móti 50 av bestu sangarunum og tónleikarunum í Føroyum, umframt eina íslenska stjørnu.

Eg skal lata onnur kónari fólk meta um tónleikaligu dygdirnar, men havi tó hug at nevna fjølbroytni í tónleikamyndini. Stilla samanspælið millum klassiska guittaran hjá Ólavi Jakobsen og djúpu selloina hjá Andreasi T. Restorff í sorgarbundna mammusanginum hjá Lailu Carlsen, larmandi sambarútmurnar við Rúna Mouritsen og Hjørtur Háberg í freka sanginum við Ann Chanett Danielsen og Guðrun Sólju Jacobsen,

MYNDIR: FRÓÐI VESTERGAARD

og buldrandi dansurin millum Gulla Briem á trummum og Jóhannes á Rógvu Olsen á bassi, tá annar partur byrjar, og tá Rósa Maria og Ewald finna saman, vóru bara nakrir av staklutunum sum hugtøku.

17 ára gamla Rósa Maria er høvuðspersónur í dramakonsertini. Umframt hana eru sum sagt fjúrtan aðrir solistar, og tey hava øll so ella so tilknýti til Rósu Mariu. Bergur Rasmussen hevur skrivað sangirnir við stóði í fimm stuttsøgum í savninum Rósa Maria eftir Jens Paula Heinesen, og tað er eingin løtt uppgáva at fáa ymisku søgurnar og mongu persónarnar at hanga saman bara við sangum. Fyri tey, sum kenna søgurnar hjá Jens Paula, er lætt at kenna fólkinu aftur, og tey hava ikki tørv á, at sangirnir eru so frágreiðandi. Fyri tey, sum ikki

kenna søgurnar so væl – og tey eru kanska flest – tekur tað eina løtu at fáa hilling á tilknýtinum millum persónarnar. Men tað hevur eydnast Bergi Rasmussen at skapa eina samanhangandi søgu, millum annað við at lata Rósu Mariu vera ein nógvtýðuligari høvuðspersón enn hon er í bókini.

Í bókini hjá Jens Paula Heinesen er ein ringur við fimm søgum, har dagbókin hjá Rósu Mariu kemur til síðst. Hinar fyra søgurnar snúgvaseg um fyra vaksna konur, sum allar eru í eksistentiellari kreppu. Mamma Rósu Mariu missir seg sjálva burtur í stríðnum fyri at halda soninum á lívi, og hinar hava allar frustratióinir, sum eru knýttar at erotiskum longslí. Tær liva eitt etablerað, borgarligt lív við monnum og børnum, og tær verða ikki nevndar við fornnavni, men eita

bara frú B, C, D og E. (Frú A er í »Ein stutt skaldsøga um Frú A«, sum stóð í savninum Tann gátuføri kærleikin frá 1986.) Í konsertini verða tær allar nevndar við fornnavni, og munurin millum ungu Rósu Mariu og vaksnu frúurnar er ikki eins týðuligur, kanska tí at hópurin, sum syngur, er so samansettur í aldri. Tey, sum spæla vaksna, eru líka ung, sum Rósa Maria, og vinkonurnar hjá henni eru líka gamlar, sum tey vaksna.

Erotiski undirtónin og eksistentiellu kreppurnar fylla minni í konsertini og fáa ein ruddiligari, meira romantiskan enda. Kanska er tað sjangran, ein dramakonsert við kóri og klassiskum ljóðførum, sum setur nøkur mörk fyri tekstliga innihaldinum. Tað eru tær stóru, reinu kenslurnar, sum passa best saman við vakra, harmoniska tónleikinum. Ella kanska er tað komponisturin. Hevði ein annar sandoyingur komponerað, høvdu kreppurnar kanska verið týðuligari, men áskoðarnir høvdu uttan iva eisini verið móðari. Dramakonsertin hjá Bergi og Jónleifi og øllum hinum er til tíðir bæði syrgilig og festlig, men hon er fyrst og fremst ómetaliga vøkur. Eingin nýtist at føla seg ørkymlaðan, tá hann fer út aftur.

Og kennir mann seg eitt sindur ov harmoniskan og konforman eftir konsertina, kann mann jú altíð keypa og lesa stuttsøgusavnið Rósa Maria, sum Mentanargrunnur Studentafelagsins hevur endurprentað í samband við dramakonsertina.

